

**НАУКОВА
ФІЛОЛОГІЧНА
ОРГАНІЗАЦІЯ
«ЛОГОС»**

**Міжнародна
науково-практична конференція**

**«ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ
ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ»**

11-12 листопада 2016 р.

м. Львів

THE REFLECTION OF SEXUAL IDENTITY IN THE ENGLISH LANGUAGE EVERYDAY SPEECH

While Western countries have explored the questions of sexual identity in their language since mid-19th century, it is a conversation lacking in Ukrainian linguistics. [1]. The given research is based on the achievements of lavender linguistics. The last is the branch of socio-linguistics which studies different language peculiarities, such as heteronormativity, sexism, heterosexism, and speech of LGBTQ+ community representatives. Professor William Leap broadens the issue of lavender linguistics and includes gender and cultural studies as well [2]. The objects of my research were language and speech means of sexual identity expression in contemporary English-language discourse.

The same words in English language may have way opposite meanings. The understanding of the word will depend on the speaker (speaker's sexual identification) and context in which this word was used. Slang in the context of lavender linguistics holds a very special place. Gay slang helps gay people to veil their sexuality or, in contrary, to underline their sexual identity [3]. For example, if a heterosexual girl addresses to another girl as «sis» or «sister», probably, that would mean that they are relatives. Not the same meaning would have this word if a lesbian woman would call another woman like that. In this situation «sister» may have different explanations: either these women are partners but they didn't come out and they do not want to speak about their relationships openly, or they just want to mark themselves as the representatives of the same group or community. But if two gay men would call themselves «sisters» that means that they have an intimate but non-sexual relationship, usually best friends. The range of such examples is huge. In today's English there are multiple examples of words that may be misinterpreted by heterosexuals because gay people convey absolutely different meanings. If for a straight person the word «orphan» means «a child who doesn't have parents», then for a gay person it means «someone who has recently been broken up with»; «a chicken» for a heterosexual means «a baby of a hen», while in gay-slang it's «a young homosexual male seeking older men».

Using specifically coloured slang is not the only way to express one's sexual identity. «Naming without naming» is one more way to express or to hide person's sexuality. The same things may be understood completely differently. «*I don't want to have a husband!*» This phrase bares in itself much more information that can be seen on the first sight. Let us give this phrase some context. Two girls (just friends) are texting each other about some other person who's recently got married, and in the process of this communication one of them replies with such a message. In this situation we cannot judge upon one's sexuality because here we would face the set of interpretation and that would be only our assumptions that are not always correct. But if this phrase came out in the process of oral communication the result would be totally different. Now we have the same context but instead of texting our characters were calling each other. In this case we see that the given situation has two variants «*I don't WANT to have a husband!*» or «*I don't want to have a HUSBAND!*» And now we can understand how that very person marks herself: either as a heterosexual woman (as in the first variant) or as a lesbian (as in the second one).

The results of the given research show not only the variety of the English language but underline the problem of multiple interpretations of the same concept among different social groups. Studying of these questions will help an average person to avoid miscommunication and misinterpretation, at the same time contributing to the scope of scholarly achievements of lavender linguistics.

References:

1. Legman, G. «The Language of Homosexuality: An American Glossary», in George W. Henry, Sex Variants. New York: Paul B. Hoeber, 1941
2. Leap, William L. Beyond the Lavender Lexicon. Newark: Gordon & Breach, 1995
3. Leap, William L. Word's Out: Gay Men's English. Minneapolis: University of Minnesota Press, 1996

Найдеш О. В.

кандидат філологічних наук, доцент

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
м. Чернівці, Україна

ЗВУКОСИМВОЛІЗМ І ФОНОСТИЛІСТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЛІРИЧНИХ ТЕКСТІВ

Проблемою значимості звука займається фоносемантика, яка вивчає взаємозв'язок «звук – зміст», досліджуючи звукозображальність мови. Образно зауважив з цього приводу Ф. де Соссюр: «Мову можна порівняти з аркушем паперу. Зміст – його лицьовий бік, а звук – зворотний; не можна розрізати лицьовий бік, не розрізавши зворотного. Так і у мові: не можна відокремити ні змісту від звука, ні звука від змісту» [2, с. 27].

Цікавим є визначення ролі і місця звука в музиці, в поетичному тексті, встановлення його значущої функції для розуміння того чи іншого твору. Так, Е. Горнбостел, інтерпретуючи роль звука в музичному творі, підкреслює, що він може «втішати, вражати, заспокоювати, обурювати, викликати певні емоції, спогади» [7, с. 6]. Наприклад, одну мову називають більш музичною; музичність «відчувають» у звучанні поетичного твору. Е. Вінклер, визначаючи основи стилістики, підкреслює, що саме стилістика поєднує галузі мовознавства й літературознавства. Празькі лінгвісти, досліджуючи функціонально-стилістичні мовні сфери та зв'язки мови з літературою, мистецтвом, культурою, розглядають поетичну функцію мови.

О. Журавльов, І. Горелов, В. Хлебников, Ю. Лотман, А. Штерн досліджують значимість звука в поезії, використовуючи психолінгвістичні, експериментальні, математичні методи. Так, Т. Філіпова, вивчаючи зв'язок «звук-зміст» у віршах К. Чуковського, аналізує частоту вживання голосних звуків, характер їх розподілення в залежності від розвитку сюжету та емоційного змісту. Автор підкреслює, що «звукова організація поетичних текстів» має змістовий, значимий характер [5; с. 95–110].

Отже, існує певний взаємозв'язок між звуками музики, поезії; їх смисловим сприйняттям та реакціями. Звукова евритмія розкриває музичні елементи мови, які найкраще проявляються в поезії. Якщо фонетика і фонологія мають відношення до вивчення звука, а семантика вивчає значення (зміст), то фоносемантика займається тим, що в традиційних термінах називається «зв'язком між звуком і значенням» [3, с. 20].

Сучасні німецькі лінгвістичні школи розглядають поняття звуко-символізму (Lautsymbolik) в розділі фоно-стилістики, яка досліджує звуки, звукосполучення в різних позиціях слова, ритм, акцент (слова, речення, контрасту), ономатопею. При цьому «певні елементи значення виражаються безпосередньо через звуки чи звукосполучення на рівні морфеми» [6, с. 232]. Так, звукосполучення *gl-* містить позначення феномена світла (Lichtphänomen): *glänzen, gleißen, glitzen, glühen*; *l-* символізує «хвилі прибою» [6, с. 233]. А. Новий, продовжуючи теорію Е. Юнгера про значимість звуків у мові, наголошує також, що «мовні звуки – це не просто букви на письмі, вони пов'язані з асоціативністю та змістовністю» [8, с. 46]. Автор досліджує фонестемну лексику в анлауті (*schw-Wörter: schwatzen, schwätzen, schweigen*; *schm-Wörter: schmeicheln*; *fl-Wörter: flehen, fluchen, flunkern, flüstern, Flausen, flachsen, flennen, flattieren* (що відносяться до слів говоріння) та *schr-Wörter: Schrei, Schreck*) та інлауті (*-schau-Wörter: Schaub, Schaubе, schauern, schauen, schaufeln, schaukeln*) і знаходить «смислову єдність» (Sinngemeinsamkeit) деяких словесних груп, які володіють «своєрідною звуковою чарівністю» [8, с. 65].